

CANDELA

Informátor pro farnost Hranice na Moravě, Partutovice a Potštát
ročník II. číslo 33. 14. srpen 2022

Odpověď nedělního žalmu:

Hospodine, na pomoc mi pospěš

Kapka rosy z Božího slova: Kristovo evangelium je evangeliem pokoje. Přesto mohou kvůli němu vzniknout nedorozumění, a to i mezi těmi nejbližšími lidmi. Pán Ježíš nám následujícími slovy dává najevo, že mu máme zůstat věrní i tehdy, když nám ve víře v něho budou bránit třeba i ti nejbližší lidé.

Evangelium z neděle Lk 12,49-53

VE STÍNU VŠEMOCNÉHO (část 2.)

Před dveřmi do vedlejší místnosti se přelát zastavil a přísným hlasem řekl: „Abyste rozuměl – o poslední prosbě nechce Svätý otec nic slyšet!“

To mě rozčílilo: „Kdo tu rozhoduje, co chce Svätý otec slyšet, vy, nebo on sám? Jen on a já!“ Vyslovil jsem to nahlas a důrazně, takže se oba gardisti přiblížili. A s hněvem jsem dodal: „Budu mluvit, ať se vám to líbí nebo ne!“

/.../

Žádný vítěz se nevracel z bojiště radostněji než já ze setkání s papežem ve Vatikánu s drahocenným dokumentem v kapse. Díky řádovému hábitu jsem vcelku nepozorovaně prošel hustě rozestavenými německými hlídkami. Kdyby tak tušili, kdo se skrývá v kutně! Na zpáteční cestě jsem se zastavil knihupectví Herder na Piazza Colonna a objednal si primiční obrázky. Do kláštera sv. Antonína jsem dorazil opožděně, když už všichni byli shromáždění v refektáři na večeři. Pater generál mě zahlédl a začal vyprávět o bláznivém Němci svému sousedovi, misijnímu biskupovi, který v ten večer přišel. Když jsem mu ale ukázal svůj dopis, chvíli se vzpamatovával, pak dal zavonit a za všeobecného ticha předčítal papežův souhlas, že mě může kterýkoliv biskup na světě i bez studia a teologie okamžitě vysvětit na kněze s podmínkou, že po válce si studium doplním.

Vyvolalo to obrovský ohlas. Misijní biskup se hned nabídl, že mě vysvětit. Svěcení jsme stanovili na 30. ledna 1944. Poprosil jsem ho, že bych ho chtěl mít v katedrálách sv. Domicily.

zpracováno podle knihy:

Gereon Goldmann, Ve stínu Všemocného, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství

K zamyšlení:

Nejvíce potřebujeme
modlitbu tehdy,
když na ni nemáme čas.

NEJSME IZOLOVANÍ JEDINCI, NEJSME OSTROVY

Homilie Jeho Svatosti papeže Františka na svátek svätých Jáchyma a Anny

Dnes slavíme svátek Ježíšových prarodičů. Pán nás všechny shromáždil právě při této příležitosti, která je vám i mně tak drahá. Právě v domě Jáchyma a Anny poznal malý Ježíš své starší příbuzné a zakusil blízkost, něžnou lásku a moudrost svých prarodičů. Vzpomeňme si na své vlastní prarodiče a zamysleme se nad dvěma důležitými věcmi.

Za prvé: jsme dětmi historie, kterou je třeba zachovat. Nejsme izolovaní jedinci, nejsme ostrovy. Nikdo nepřichází na tento svět oddělený od ostatních. Naše kořeny, láska, která nás očekávala a vítala na světě, rodiny, v nichž jsme vyrůstali, jsou součástí jedinečné historie, která nás předcházela a dala nám život. Tuto historii jsme si nevybrali; dostali jsme ji jako dar, o který jsme povoláni pečovat, neboť, jak nám připomíná kniha Sirachovcova, jsme „potomky“ těch, kteří nás předešli; jsme jejich „dědictvím“ (Sir 44,11). Dědictvím, jehož středobodem je spravedlnost, věrnost Bohu a jeho vůli, a to zcela nezávisle na jakémkoli nároku na prestiž či autoritu, inteligenci nebo kreativitu v písních či poezii. To je to, co nám předali. Abychom mohli přijmout, kdo skutečně jsme a jak jsme vzácní, musíme přijmout jako součást sebe samých muže a ženy, z nichž jsme vzešli. Nemysleli jen na sebe, ale předali nám poklad života. Jsme tu díky našim rodičům, ale také díky našim prarodičům, kteří nám pomohli cítit se na světě vítanými. Často to byli oni, kdo nás bezvýhradně milovali, aniž by cokoli očekávali zpět. Vzali nás za ruku, když jsme se báli, uklidňovali nás v temnotě noci, povzbuzovali nás, když jsme v plném světle dne stáli před důležitými životními rozhodnutími. Díky prarodičům jsme dostali pohledání z historie, která nás předcházela: naučili jsme se, že dobrota, něžná láska a moudrost jsou pevnými kořeny lidství. Právě v domovech našich prarodičů mnozí z nás vdechovali vůni evangelia, sílu víry, díky níž se cítíme být doma. Díky nim jsme objevili onen druh „důvěrně známé“ víry, víry domácí. Protože právě tak se víra zásadně předává, doma, prostřednictvím mateřského jazyka, s láskou a povzbuzením, péčí a blízkostí.

To jsou naše dějiny, jejichž jsme dědici a které jsme povoláni uchovávat. Jsme dětmi, protože jsme vnuky. Naši prarodiče v nás svým způsobem života zanechali jedinečnou stopu; dali nám důstojnost a důvěru v sebe sama i v druhé. Obdarovali nás něčím, co nám nemůže být nikdy odebráno a

co nám zároveň umožňuje být jedineční, originální a svobodní. Od našich prarodičů jsme se naučili, že láska není nikdy vy nucená; nikdy nezbavuje druhé jejich vnitřní svobody. Takto milovali Jáchym a Anna Marii a Ježíše; a takto milovala Maria Ježíše, láskou, která ho nikdy nedusila ani ne držela zpátky, ale doprovázela ho v přijetí poslání, pro které přišel na svět. Snažme se to naučit jako jednotlivci i jako církev. Kéž se naučíme nikdy netlačit na svědomí druhých, nikdy neomezovat svobodu lidí kolem nás, a především nikdy neselhávat v lásce a účtět k těm, kteří nás předešli a jsou svěření do naší péče. Jsou totiž vzácným pokladem, který uchovává dějiny větší, než jsou oni sami.

Knihy Sirachovcova nám také říká, že uchovávat historii, která nám dala život, neznámá zastírat „slávu“ našich předků. Neměli bychom ztrácet jejich památku ani zapomínat na historii, která dala vzniknout našemu vlastnímu životu. Měli bychom vždy pamatovat na ty, jejichž ruce nás hladily a kteří nás drželi v náručí; v této historii totiž můžeme najít útěchu ve chvílích sklíčenosti, světlo, které nás vede, a odvahu čelit životním výzvám. Uchovávat historii, která nám dala život, však také znamená neustále se vracet do té školy, kde jsme se poprvé učili milovat. Znamená to ptát se sami sebe, když čelíme každodenním rozhodnutím, co by na našem místě udělali ti nejmoudřejší ze starších, které jsme znali, jakou radu by nám dali naši prarodiče a praprarodiče.

A tak se, drazí bratři a sestry, ptejte sami sebe: jsme my, děti a vnuci, schopni chránit tento poklad, který jsme zdědili? Nezapomínáme na to dobré učení, které jsme obdrželi? Mluvíme se svými staršími a věnujeme jim čas, abychom jim naslouchali? A umíme v našich stále lépe vybavených, moderních a funkčních domovech vyhradit důstojný prostor pro uchování jejich památky, zvláštní místo, malý rodinný památník, který nám prostřednictvím památných fotografií a předmětů umožní v modlitbě vzpomínat na ty, kteří nás předešli? Uchovali jsme jejich Bibli, jejich růženec? V mlze zapomnění, která zastíňuje naši neklidnou dobu, je nezbytné, bratři a sestry, pečovat o své kořeny, modlit se za své předky a s nimi, věnovat čas vzpomínkám na ně a střežit jejich odkaz. Tak roste rodokmen, tak se buduje budoucnost. (dokončení příště) www.vaticannews.va

Biblická hádanka

Ano, nebo ne? Hovoří Bible o možnosti půjčovat Bohu?

Správná odpověď z minula:
Ježíšův křest – Mt 3,13-17; Mt 4,1-11

POŘAD BOHOSLUŽEB

v týdnu od 14. VIII. do 21. VIII. 2022

Liturgický kalendář	Místo	Čas kněz	Intence – úmysl mše svaté
20. neděle v mezidobí 14. VIII.	Ústí	7:00 P. František	Za živé a † farníky.
	Hranice	8:30 P. František	Za živé a † z rodiny Jaškovy, Šváčkovy a Černé.
		10:00 P. František	<i>Poutní mše sv. u Kostelíčka</i> Za Josefa Šindlera a DVO.
		18:30 P. Pavel	Na úmysl dárece.
	Partutovice	8:00 P. Pavel	Za † Otto a Žofii Lehnertovy, rodiče, zetě a živou rodinu.
	Potštát <i>horní kostel</i>	9:30 P. Pavel	<i>Poutní mše sv. v kostele Nanebevzetí Panny Marie</i> Za živé a † farníky z Kovářova.
Pondělí 15. VIII. <i>Nanebevzetí Panny Marie slavnost</i>	Hranice	8:00 P. Pavel	Na poděkování za dar zdraví a života a s prosbou o Boží požehnání pro děti a vnoučata.
	Ústí	19:00 P. Pavel	Za † Štefana Zbihleje, manželku, syna, rodiče z obou stran a živou rodinu.
Úterý 16. VIII. <i>sv. Štěpán Uherský</i>	Hranice	7:00 P. Pavel	Za † MUDr. Pavla Masaře a jeho rodinu.
Středa 17. VIII. <i>sv. Myron</i>	Hranice	17:30 P. Pavel	Za † P. Josefa Červenku, živou rodinu a DVO.
	---	---	---
Čtvrtek 18. VIII. <i>sv. Helena</i>	Hranice	17:30 P. Pavel	Za † Dalibora Vinklara a zdraví pro živou rodinu.
	---	---	---
Pátek 19. VIII. <i>sv. Jan Eudes</i>	Hranice	17:30 P. Pavel	Za † rodiče Jindřicha a Janu Honkovy.
	---	---	---
Sobota 20. VIII. <i>sv. Bernard, památka</i>	Hranice	8:00 P. Michal Zahálka	Na dobrý úmysl.
21. neděle v mezidobí 21. VIII.	Ústí	7:00 P. Pavel	Za † Alenu Bagarovou, rodiče z obou stran a živou rodinu.
	Hranice	8:30 P. Pavel	Za † rodiče Pavla a Helenu Ambrusovy, † manžela Zdenka Losa a živou rodinu.
		10:00 P. Pavel	Za † manžela, sestru a rodiče s prosbou o Boží požehnání a dar zdraví pro rodinu.
		18:30 P. František	Za živé a † farníky.
	Potštát <i>horní kostel</i>	8:00 P. František	Za naše spoluobčany, kteří zahynuli na silnicích.
	Partutovice	9:30 P. František	Za † Marii Šnajdárkovou, manžela, rodiče, sourozence a ochranu PM a za živou rodinu.

Ohlášky

* Farní den hranické farnosti bude v neděli 11. IX. od 14 hod. u Sokolovny. Jste všichni srdečně zváni.

* Kovářov – odpolední pobožnost bude v neděli 14. VIII. ve 14:30 h.

* P. František bude mít ještě tento týden dovolenou. Pokud budete něco potřebovat, prosím, pošlete SMS.

Informátor Candela vychází pro vnitřní potřebu Římskokatolické farnosti Hranice na Moravě, Partutovice a Potštát. Náklady pro tištěnou verzi Kč 5,-
P. František Dostál, děkan (tel. 733 742 872) * P. Pavel Fiala, kaplan (tel. 733 742 862) * <http://farnost-hranice.cz/>